

Nr 38.

Ankom till riksdagens kansli den 5 april 1918 kl. 2 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion angående gratifikation åt läroverksadjunkten P. E. F. Ågren.

(2:a avd.)

I en inom första kammaren av herr *J. Bergman* väckt motion, nr 95, vilken hänvisats till statsutskottets förberedande behandling, har hemställts, att riksdagen med hänsyn till den förlust, läroverksadjunkten P. E. F. Ågren lidit genom felaktigt förfarande av en statens myndighet, av sådan art att det numera på grund av ändrad lagstiftning icke vidare kan förekomma, varigenom risken för farliga konsekvenser av ett eventuellt bifall uteslutes, för sin del ville bevilja ett anslag av femtonhundra kronor, att utgå som gratifikation åt förbemälde Ågren.

Beträffande vad motionären anfört till stöd för sin framställning får utskottet hänvisa till motionen.

Det av motionären angivna felaktiga förfarandet av en statens myndighet avser vissa av domkapitlet i Hernösand under åren 1881 och 1882 meddelade beslut, varigenom Ågren förlorat mer än ett års lönetursrätt. Sedan Ågren under årens lopp upprepade gånger sökt återvinna sin förlorade rätt genom tidigare löneuppflyttningar än som skett, har han år 1916 hos Kungl. Maj:t anhållit om gottgörelse för den förlust, som på sätt nämnts tillskyndats honom, med belopp som Kungl. Maj:t kunde finna med rättvisa och billighet överensstämmande. Sedan domkapitlet i Härnösand och läroverksöverstyrelsen i särskilda överansökningen avgivna utlåtanden avstyrkt densamma, fann Kungl. Maj:t genom beslut den 17 juni 1916 ansökningen icke föranleda någon Kungl. Maj:ts vidare åtgärd.

I sitt berörda utlåtande hade läroverksöverstyrelsen anfört bl. a.

*Utskottets
yttrande.*

följande: »Det synes vara ostridigt, att domkapitlet i Hernösand gent emot sökanden förfarit oriktigt i två avseenden: dels har domkapitlet den 31 augusti 1881 utan laga skäl förvägrat sökanden rätt att avlägga undervisningsprov för lönetursberäkning, dels har det den 22 december 1882 med förbigående av sökanden utnämnt en inkompetent sökande till adjunkt vid högre allmänna läroverket i Luleå.

Härav synes emellertid icke följa, att sökanden skäligen kan göra anspråk på ersättning för de löneförluster, som han anser sig hava fått vidkännas såsom följd av dessa domkapitlets oriktiga förfaranden. Dels torde det nämligen icke kunna ådagaläggas, att dessa förluster varit beroende allenast på domkapitlets åtgöranden, dels synes en sådan ersättningsrätt kunna leda till överskådliga konsekvenser.»

Ågren har därefter vänt sig till justitieombudsmannen med anhållan att denne ville taga förevarande ersättningsfråga under omprövning och vidtaga de åtgärder, som därav kunde föranledas.

Justitieombudsmannen utlät sig i beslut den 12 februari 1917:

Av Kungl. Maj:ts i ärendet åberopade beslut framginge väl, att domkapitlet i Hernösand, på sätt läroverksöverstyrelsen framhållit, förfarit oriktigt i angivna hänseende, men enär preskription för länge sedan inträtt i fråga om domkapitlets berörda förfarande, samt därå i varje fall icke kunde grundas sådan skadeståndsskyldighet, som av klaganden avsåges, funne justitieombudsmannen klagomålet ej förtjäna avseende.

Utskottet finner sig på grund av vad i ärendet förekommit icke kunna tillstyrka motionärens förslag och får alltså hemställa,

att herr Bergmans ifrågavarande motion icke må vinna riksdagens bifall.

Stockholm den 5 april 1918.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: se under utlåtandet nr 37.

Reservation:

av herr *J. Bergqvist*, som ansett att utskottet bort av billighetsskäl tillstyrka riksdagen att bifalla den i ärendet väckta motionen.